

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isinši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dešele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dešele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopen petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Skraino-smešno natolcevanje.

Včerajšnji „Slovenec“ je z resnim obrazom — kajti v uvodnem članku — izlegel budalost, kakeršne bi niti od njega ne bili pričakovali. Iz tega, da je narodna večina občinskega sveta ljubljanskega glasovala za častno meščanstvo barona Schwegla, izvaja farovško glasilo, da v naših vrstah narodnosti — ni več nobene, da je ta sklep za našo stranko „sramoten in uničujoč“ itd. Že to, da si ljudje, ki so že davno zagnali narodnost v staro šaro, ki so v „Slovenca“ zadnjo soboto razglasili deželnozborski svoj program brez najmanjšega ozira na slovenske narodne težnje in narodni značaj, da torej taki brezdomovinci sodijo in obsojajo druge po narodnih načelih, je sijajen dokaz za njihove brezupamet in neresnost. „Slovenec“ je s svojimi pristaši vred že davno izgubil pravico soditi o tem, kaj se ujema z narodno častjo in narodnim načelom, in če je včeraj bil tako radikalen, da zbok absolutne narodnosti pozabi na vse drugo, kar je pri tem častnem meščanstvu moralo priti v poštev, se je s tem pokazal le komedijanta, katerega nenaravno in okorno igro razsodno občinstvo s sikanjem zapodi nazaj za kulise!

Kaj je vendar s častnim meščanstvom grofa Harracha, barona Schwegla in dvornega svetnika Šukljeja?

Občinski svet, legalni zastop ljubljanskega prebivalstva moral se je oddolžiti dunajskemu pomožnemu odboru. Ta odbor je z velikansko delavnostjo pridobil veliko svoto v podporo Ljubljani. V njem so se bili zbrali plemeniti in uplivni možje raznih narodnostij iz vseh političnih strank, možje, katere je vodilo pravo človekoljubje. Cela nesrečna Ljubljana je hvaležnim čustvom opazovala delovanje tega odbora. Tudi naše farovško glasilo je molčalo ter ni protestovalo zoper to, da je baron Schwegel zavzel drugo podpredsedstvo v tem odboru. Sedaj je prišel čas, da se temu odboru izreče priznanje in zahvala Ljubljane. Celemu odboru gre čast in hvala! Kako to izraziti? Kakor vedno in povsodi, kadar gre za zasluge cele korporacije, odlikovati je bilo njeno načelnistvo. Pomožnemu odboru je bil predsednik grof Hohenwart, kateremu se ni dalo podeliti častno meščanstvo, ker je že

dolgo ima iz prejšnjih časov. Občinski svet se je torej moral, da počasti celi odbor, ozreti po podpredsedništvu njegovem. In v tem sta bila grof Harrach prvi, a baron Schwegel drugi podpredsednik. Neizprosno je tedaj veléval že takt, da se ta dva imenujeta častnima meščanoma, in kar nič se ni smelo vprašati, ali sta si tudi pridobila kot odbor-nika posebnih zaslug. To vprašanje je bilo k večjemu pri dvornem svetniku Šukljeji in potrditi so se morale njegove sijajne, odlikovanja tudi vredne zasluge.

Sedaj vprašamo Ljubljance, jeli prav ravnala narodna večina občinskega sveta, podelivši imenovanim trem častno meščanstvo? Ni li bil v to po taktu in hvaležnosti občinski svet kot zastopnik mesta naravnost zavezan? Narodna večina njegova je imela pri tem svojo natančno omejeno, stvarno dolžnost, katero je morala izpolniti ne glede, kako sodi v drugih rečeh o jednom ali drugem odlikovanci. „Slovenec“ urednik g. Kalan se je v seji oglasil, da ne more „iz političnih ozirov“ glasovati za častno meščanstvo gospodov Schwegla in Šukljeja. Ali, če politični oziiri niso tema dvema in drugim branili, zbirati denar za Ljubljano, če politični oziiri niso Ljubljancem branili to podporo vzprejeti, kako naj politični oziiri branijo, da bi Ljubljana ne smela na konvencijencen način izraziti zahvale? „Politični oziiri“ niso imeli, tu od konca do kraja čisto ničesar opraviti in interesi ljubljanskega mesta se slabo zastopajo, če se, kakor tu, s „politiko“ hočejo preprečiti potrebne in spodobne stvari.

„Slovenec“ se torej za narodnost tam poteguje, kjer itak vé, da v razpravi ni in biti ne more! Prav po glumaško! Da tudi včeraj ni slekel navadne svoje suknje brezobraznega zavijanja, je samo po sebi umevno. Vso stvar je zasukal tako, kakor da bi bil obč. svet brez najmanjšega vzroka dal priznanje baronu Schweglu, o katerem niti ne pove, da je bil podpredsednik pomožnega odbora, pač pa poudarja, da izrednih zaslug pri nabiranju darov nima. Pravo kranjsko-katoliško resnicoljubje! Veliko se je ta „Slovenčeva“ gospoda naučila v koaliciji z židovskimi liberalci, ali vse premalo, da bi znala iz papirnatega komarja napraviti živega slona! Ponesrečen poskus, smešno ponesrečen!

Državni zbor.

Na Dunaji, 6. novembra.

Zanimanje za današnje razprave je bilo malenkostno. Stvar, s katero se je bavila zbornica je sicer za agrarno vprašanje dosti važna, ali vest, da cesar ni potrdil izvolitve dr. Luegerja dunajskim županom, je obudila toliko senzacijo, je vse parlamentarne kroge tako presenetila, da se nikomur ni ljubilo, poslušati nazore posamičnih govornikov glede kmetijske enquete. Poslanci so se zbrali v hodniku in v sobanah ter živahno razpravljali o političnih posledicah nepotrditve. Protisemitje so bili do skrajnosti razburjeni in zagrozili vladi s parlamentarnim in izvenparlamentarnim bojem, kakeršnega še ni bilo. Konservativci so bili presenečeni. Pričakovali so, da hode njihov pritisek na vlado pomogel dr. Luegerju na županski stol, a ker vzlic njih pritiskanju Lueger ni bil potrjen, sami priznavajo, da so mej dvema stoloma obsedeli na tleh. Nepotrditev dr. Luegerja se splošno tolmači za hud udarec tudi za konservativce, ker jim je vlada s tem dokazala, da se jim nikakor neče uklanjati brezpogojno. Prav zategadelj so bili levičarji nepotrditve posebno veseli. Da grof Badeni židov ne bo dal na ražnu cvreti, to so vedeli, da pride v občini na krmilo protisemitski župan, to je neizogibno, da pa se Lueger vzlic pritisku konservativcev ni bil potrdil, tolmačijo tako, da želi Badeni sestaviti poljsko-nemško večino. Bodi kakorkoli, to je očitno, da je nepotrditev dr. Luegerja dogodka velike politične važnosti, ki bode imela velike posledice, in zajedno očiten poraz konservativne stranke.

V današnji seji so posl. Pfeifer in tovariši nujno predlagali drž. podporo raznim po ujmah prizadetim občinam, posl. dr. Gregorc in tovariši pa so interpelovali ministra notranjih del zaradi postopanja okrajnega glavarja ljutomerskega proti Slovencem.

Zbornica je nadalje najprej vzprejela zakonski načrt o melioracijskih posojilih pri tretjem branju in potem razpravljala o poročilu poljedelskega odseka glede predlogov, naj se skliče kmetijska enketa.

Posl. Kaiser je rekel, da ni zoper enketo, da pa ni radi nje ustaviti vse ga delovanja na korist

Listek.

Najlepši dan.

(Iz spominov rezervnega častnika.)

(Dalje.)

Da si pomaga iz zadrege, pošlje sedaj Mirko stražmojstra za kašipota k sprednji četi in on jaše za njim. Mnogo časa je naš odvetnik po ovinkih že potratil, ta potrata se utegne hudo maščevati! Kako jo poravnati? To mu je vedno po glavi vrelo.

Prijaše do grada, od koder se vidi na goro sv. Elije. Tukaj si Mirko misli, pot okoli zida je pač dolga in tudi slaba. Oj! ko bi bilo dovoljeno, jo skoz park tega grada mahiniti naravnost na goro, gotovo bi še prijahal gori pred sovražnikom.

Ko tako prevdarja, zagleda rešilnega angelja. Lepa gospodična prihaja iz grada. Mirko se dvigne raz konja, ji gre naproti, se ji predstavi in jo potem prijazno poprosi dovoljenja, da sme skoz park na goro jahati, ker sicer pride prepozno, in to bi bilo napčno.

Gospodična ga je tako milo in ljubeznivo gledala, da je Mirko dovoljenje že kar v njenih očeh

bral. Čas je zlato vzklikne, se presrečno zahvali, se dvigne urno na vranca in hajdi, skoz park na goro!

V desetih minutah so bili dragonci pri kapeli sv. Elije, kjer hitro raz konje poskačejo, se po Mirkovem načrtu razvijajo in goro pred sovražnikom zasedejo. Niso se še dobro vgnezdili, kar zagleda Mirko po bregu koračiti neprijatelja proti gričku, ki leži kakih 50 korakov onkraj kapelice in ki ni bil še zabranen. Treba je bilo torej, ga tudi zasesti. Pa kje vojake vzeti?

Še o pravem času šine Mirku prava v glavo. Za držanje konj najame delavce, ki so v obližji polje obdelovali, z dragonci pa, ki so do sedaj konje držali, zasede imenovani griček in zavaruje obe krili. Zasedenje višave je naš odvetnik tako hitro in skrivno izvršil, da ga nasprotnik ni zapazil.

Sovražne čete se bližajo vedno bolj in bolj kapelici, a Mirko še ne strelja, zdi se mu še pre-daleč, čaka, da neprijatelj pride primerno blizu. Puške so nabasane, samo povelja je treba, da iz cevi nakrat zagrmijo.

Ko je prva salva počila, je tako hudo zagrmelo, da je sovražnik mislil, da cela nasprotna

brigada nanj strelja in le jednega koraka ni več naprej naredil. Dragonci so imeli mnogo streliva pri sebi, streljali so torej nepretrgoma in provzročili toliko dima, da sovražnim patroljam nikakor ni bilo mogoče, natanko poizvediti, koliko nasprotnika je na gori.

Gromovito streljanje privabi divizijonarja in polkovnika na goro. Že od daleč se sliši odobravanje divizijonarja: „Izredno dobro! Izvrstno! Kdo tu zapoveduje?“ Ne več tako ustrašljiv, kakor prve dni, ampak svest si, da je svojo dolžnost storil, stopi Mirko jasnega obraza pred divizijonarja in mu pokorno naznani, da je bil do sedaj on tu poveljnik in da se brani z jednim vodom proti celi brigadi.

Divizijonar nadaljuje: „Prav dobro! Odlično! — Kako se imenujete?“ Poročnik v rezervi Mirko B., eksclenca. „Kaj pravite, da ste rezervni častnik?“ Da, eksclenca. „Toliko bolj izvrstno! Zakaj pa delavci konje drže?“ Zato, da more več dragoncev streljati, eksclenca. „Izvrstna misel! Kaj pa pomenijo v zemljo zabodene sablje poleg vsacega dragonca?“ To je zvijača, eksclenca, nisem se mogel drugače pomnožiti. Divizijonar se malo namuzi in pravi: „Tudi dobra misel!“

kmetijstvu s pretvezo, da je počakati uspeha te enklête. Varstvo kmetijstva je v interesu države in z državno-političnega, davčnega in vojaškega stališča bi bila velika škoda, ko bi kmetijski stan propadel.

Posl. dr. Roser se je uneto potegoval za enklêto in sosebno povdarjal, da je treba konec narediti kupčiji na termin in izrodkom borze za poljske pridelke ter preprečiti, da bi veleposestniki pokupovali kmetiska posestva.

Posl. dr. Scheicher je polemizoval s posl. Marchetom, kateri ga je bil včeraj pošteno okrcal, in glede enklête povedal, da ne pričakuje od nje nič dobrega in nič slabega.

Posl. dr. Dvořák je opozarjal, da po nazorih čeških poslancev spada agrarno zakonodajstvo v avtonomno kompetenco, da pa vzlic temu ne bo nasprotoval sklicanju enklête in iz ozirov na agrarno krizo. Sploh pa se je čuditi, da grof Badeni nima nikakega agrarnega programa.

Posl. dr. Lienbacher je dokazoval, da enklête sploh ni treba, ker je že dovolj materiala zbranega za presojo kmetijskih potreb.

Posl. Tausche je nasvetoval, naj se iz pozitivnih rezultatov enklête in iz sklepov raznih kmetijskih shodov sestavi predloga.

Poljedelski minister grof Ledebur je opozarjal, da so razmere v posamičnih kronovinah različne, da bo torej modus procedendi določiti z ozirom na te razmere, sicer pa da bo ministerstvo prizadevanje enklête krepko podpiralo.

Govorili so še posl. Svožil, grof Hompesch, Tschernegg in Purghart, potem pa se je razprava ustavila in se bo nadaljevala v prihodnji seji, v petek.

V Ljubljani, 7. novembra.

Deželnozborske volitve na Tirolskem V kmetijskih občinah se ni dosti premenilo. V nemškem delu dežele voljeni so nemški konservativci ali klerikalci, v italijanskem delu pa italijanski narodnjaki. V enem okraju sta podlegla zmernejša klerikalca dekan Glatz in okrajni sodnik Falser, in sta proti njima izvoljena Zallinger in Fink. Pri tem so pač zmerni klerikalci le želi, kar so sami sejali. Vedno so govorili, v kaki nevarnosti je vera in zlasti v šolskem vprašanju postavljali se na radikalno-klerikalno stališče, a pri premenjenih razmerah so pa jeli se umikati. Prebivalstvo pa tega ne more razumeti in je volilo poslanca, katera se drži politike, katere se je prejšnja leta držala vsa klerikalna stranka. S časom utegne se zmernejšim klerikalcem še kje drugje ravno kaj tacega pripetiti. Italijanski poslanci pa zopet ne pojdejo v zbor, ki torej ne bode popoln. Temu, da se Italijani tako branijo vsake zveze z nemškim delom dežele, pa niso krivi le narodni oziri, temveč siti so že vlade nemškega klerikalizma.

Poljaki v pruski Šleziji. Nemci se ne morejo potolažiti, da je v rybnickem okraju v pruski Šleziji voljen Poljak za državnega poslanca. Nemški listi se že boje, da se Poljaki organizujejo na Vestfalskem; tudi v zapadno Prusijo že daleč seza poljsko gibanje. Poljski duhovniki povsod pospešujejo to narodno gibanje in jih v tem podpira Rim. Nemški časopisi vlado pozivljajo, da začasno zajezi nevarnost, ki preti nemštvu. Poslednjih deset let se je mnogo opustilo. Ko bi se bilo tako ne-

prizanesljivo postopalo proti Poljakom, kakor se je poprej, bi nemštvu že ne pretila nobena nevarnost. Sedaj je še čas, da se to poljsko gibanje omeji. Nemci kulturno prekašajo Poljake in se jim torej še lahko branijo. Treba je le, da vlada razvije zastavo, pod katero se zbere vsi Nemci. — Posebno častno za Nemce pač ni, če njih listi priznavajo tako rekoč, da brez vlade proti Poljakom nič ne opravijo. Njih kultura nima dovolj moči, treba je sile.

Nova francoska vlada se opira tudi na socialiste. Zaradi tega pa misli zbornici predlagati, naj se razveljavi zakon proti anarhistom, ki tudi ovira svobodno gibanje socialistov. Temu se bodo pač upirale druge stranke. Poleg tega je pa stališče za vlado zaradi tega težavno, ker so skoraj vsi sedanji ministri glasovali ob svojem času za protianarhistični zakon in tako priznali, da je potreben. Prav lahko se pripeti, da vlada že pade pri razpravi o odpravi protianarhističnega zakona. Prave večine v zbornici tako nima. Radikalci in socialisti, ki so njena glavna opora pa nimajo sposobnosti za vladno stranko. Če popuste nekaj časa svojo radikalno opozicijsko politiko, zgube zaupanje pri svojih volilcih. Splošno se sodi, da hoče sedanja vlada samo nekoliko pripraviti radikalcem tla za bodoče volitve, ki se ne bodo dale dolgo odlašati. S sedanjo zbornico nobena vlada ne bode mogla dolgo vladati.

Dogodki v Turčiji. Zanesljivih poročil o dogodkih v Turčiji je težko dobiti, ker vlada gleda, da bi se resnica ne izvedela. V azijskih pokrajinah vse ure, na izvajanje reform sedaj vlada niti ne misli. Rada bi svet prepričala, da so vseh nemirov krivi le Armenci, a po zasebnih poročilih se pa vselej izve, da so pravi napadovalci mohamedanci in da so se za to pripravljali že več časa. Najbrž so oblastva dobro vedela, kaj se pripravlja, a niso ničesa storila, precej verjetno je pa celo, da so vse to uprizorili turški uradniki sami, da bi ne bilo treba izvajati reform. Nemiri so bili v Trapecuntu, Eczerumu, Bitlisu, Mamurel-ul-Azizu, Marašu, Bairutu, Erziganu, Mušu, Gumušu in še več drugih krajih. V nekaterih krajih je bilo na stotine mitvih. Selo Manis blizu Eczeruma oblegajo Kurdi, a oblastva ničesa ne store, da bi jih pregnala. Veleposlaniki v Carigradu naganjajo na jedni strani armenskega patrijarha na drugi pa turško vlado, da naj gledata, da se prebivalstvo pomiri in že pretè s posredovanjem evropskih vlastij. Vlada v Carigradu se pa za vse to priganjanje dosti ne zmeni, zanašajoč se na nejednostnost velevlavstij. Nemiri pa niso le v Aziji, temveč tudi v Albaniji nekaj vre mej mohamedanskim prebivalstvom. Turški vladni krogi sicer taje, a po drugih poročilih je pa že gotovo, da se v tem delu Turčije že trese celo turška oblast. Albanski mohamedanci že tako niso posebno zvesti podložniki sultanovi. Turčija pa ne more lahko napraviti reda, ko bi imela tudi najboljšo voljo, kajti je v največji finančni zadregi. Po poročilih iz Carigrada se je bati velikega finančnega poloma. Posebno je otomanska banka v največjih stiskah. Čudno to ni. V denarnih stvarih so Turki bili vedno precej odvisni od Armencev, in poslednji jim pri sedanjih razmerah gotovo ne gredo posebno na roko. Na Kreti krščansko prebivalstvo zahteva večjo samoupravo in jo

Divizijonar se odpelje šele drugi dan. Njemu na čast se zvečer ob 8. uri priredi „koncert“ z vojaško godbo; vstopiti smejo tudi rodbine, prijatelji in znanci častnikov.

Točno ob 8. uri pride divizijonar in Mirkov polkovnik, zadnji z rodbino. Ko Mirko jedno od dveh gospodičen, kateri ste vstopili s polkovnikom, zagleda, mu je kar sapo zaprlo in srce mu začne hudo utripati. Pred njim je stala gospodična, katero je danes zjutraj le mimogrede videl, na katero je ves dan mislil in katere obličje se mu je globoko v srce vtisnilo.

Kakor je bil Mirko na bojišču hraber, tacega se hoče tudi v salonu pokazati. Srčno pa prijazno se bliža polkovniku in se mu globoko prikloni. Ta mu roko poda in vzkligne: „Moje dame, čast imam Vam predstaviti junaka in palmonosca današnje zmage, poročnika v rezervi Mirka B.“ In imenuje potem imena dam.

Mirko se v drugič globoko prikloni in damam roke poljubi. „Vam srčno čestitam, gospod poročnik, in me jako veseli, da ste pravočasno dospeli na goro,“ reče Ida, starejša polkovnikova hči.

(Konec prih.)

upa doseči pri sedanjih zmedenih razmerah, ker Turki bodo pač gledali, da še na tem otoku ne postanejo kaki nemiri.

Volilno gibanje.

Z raznih strani nam prihajajo dopisi, v katerih se nam pripoveduje, kako se uporabljajo cerkvene in tudi najsvetejše reči za klerikalno agitacijo. Ljudstvo se po cerkvah fanatizuje in gre na volišče, kakor bi bilo braniti vero proti Turkom. Za deželo je takšna agitacija največja sramota in zahteva reakcije. Naši somišljeniki naj nam vse take reči istinito poročajo, osobito vsebino volilnih pridig. Poročilo porabimo na pristojnem mestu, če prav ne v listu.

Brzjavljva se nam, da so bili v Kranjski gori voljeni: dva klerikalna in jeden narodni volilni mož.

V Loškem potoku je — kakor se nam brzjavljva — pri volitvi volilnih mož narodna stranka popolnoma zmagala.

V Borovnici je narodna stranka vsled nezaslišane cerkvene agitacije pri volitvi volilnih mož propadla. Vsi štirje volilni možje so klerikalci. Klerikalci so nadalje zmagali v Bohinjski Bistrici, v Starem trgu, v Studencu, na Raki, v Šmihelu in v Žužemberku.

Iz Št. Jerneja se nam brzjavljva: Po hudi volilni borbi so zmagali klerikalci z večino 20 glasov. Na volišče je prišlo 400 volilcev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. novembra.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Končno pridejo na vrsto tako željno pričakovani Schillerjevi „Razbojniki“, morda na popularnejše delo tega pesnika. Igra je težavna, a studirala se je jako skrbno in vestno, tako da se smemo nadejati vzgledne, dovršene predstave. Že pri predsinočni glavni skušnji se je pokazalo, da so se vsi igralci trudili pogoditi svoje vloge, vsi slutijo, da gre pri tej predstavi za dokaz, da je naša slovenska drama sposobna predstavljati klasične komade dostojno našega gledališča in dostojno dotičnega pesnika. Upati je, da se ta, po več letih prvi poskus, spravi veliko klasično delo na naš oder, posreči tako, kakor se je sijajno posrečilo, spravi na oder veliko opero „Afričanko“. Ako bodo imeli „Razbojniki“ uspeh, kakor trdno upamo, potem pride tekom sezone še več klasičnih iger na oder: Shakespearov „Otello“, Goethejev „Egmont“, Molièrov „Skopuh“ itd.

— (Za predstavo na čast Gorenjcem) prihaja čedalje več oglasil z vseh strani naše Gorenjske, pa tudi iz drugih krajev, celo iz Dolenjske, kjer se je, kakor čujemo, sprožila misel, prirediti posebni gledališki vlak, ker sedanja železniška zveza ni nič ugodna. Udeležba z Gorenjskega bo, sodeč po oglasilih, jako številna.

— (Za poplavlence na ljubljanskem barji) je g. Julij baron Born, grajščak v Trzinu, daroval 200 gld. in jih poslal v razdelitev dež. odboru.

— (Meteorologično mesečno poročilo.) Minoli mesec oktober bil je povsem neprijeten in moker ter je upanje, ki smo jo stavili vanj, popolnoma varal. Opazovanja na thermometer dadó povprek zjutraj ob sedmih 6.9° Celzija, ob dveh popoldne 11.7°, ob devetih zvečer 8.9°, iz katerih števil sledi 9.2° kot srednja mesečeva temperatura, za 1.2° pod normalom. Največ in sicer 21.5° je kazal thermometer 1. oktobra ob dveh popoldne, najmanj in sicer 0.8° pa 18. in 22. ob sedmih zjutraj. Poldnevne temperatura kažejo močno valovito gibanje z nekaterimi precejšnjimi skoki. — Opazovanja na barometru dadó povprek 733.65 mm kot srednji mesečev pritisk zraka, za 2.15 mm pod normalom. Živo srebro stalo je ves mesec precej nizko ter je padlo 24. ob dveh popoldne celo do 719.3 mm; pod uplivom tega nizkega barometrovega stanja bilo je tudi vreme sploh moker in mrzlo, vendar 30. se je začelo živo srebro hitro dvigati in je narastlo še do zadnjega opazovanja v preteklem mesecu do maksima, znašajočega 743.6 mm; vsled tega popravilo se je i vreme. Takom jednega jedinega tedna gibalo se je tedaj barometrovo stanje v precejšnjem intervalu 24.3 mm. — Padavina znašala je skupaj 364 mm; to je prav poštena množina, če se ozramo na prejšnje mesece. Deževnih dni je bilo v vsem 19; najznamenitejši izmed njih so 24., 25., 26. in 27. oktober, ki so nam prinesli 181.4 mm dežja, vsaj skupaj;

samo 27. oktobra dobili smo ga 58.5 mm. Vseled neprestanega dežja, kakoršnega so imeli tudi v sosednih deželah, narasle so reke in preplavile na več krajih svoje obseže. Vedno še dohajajo poročila o veliki škodi, povzročeni tu in tam. Tudi naša Ljubljana preplavila je popolnoma ubogo barje, tako hudo, kakor že dolgo vrsto let ne; grozne množine vode valila je tačas proti Savi. Kamniti steber frančiškanskega mostu zalivalo je skoro cel teden vodovje. Barjani preživeli so pač zopet jedenkrat slabe čase; a saj jih je podpiralo mesto prav krepko. Nevih nasteli smo 3; takoj 3. oktobra divjal je kimalu po poludnevu — pihala je huda burja — zelo močen vihar; posebno nam je pa omenjati 24. oktobra, prvega v oni skupini deževnih dni; to je bil sploh kritičen dan. Že zjutraj ob 7. uri znižal se je bil zračni tlak za celih 5 mm proti prejšnjemu večeru, temperatura pa narasla je bila za 4°; vreme držalo se je kisel, bril je precej silen severo-zahoden veter, ki se je sprevrgel dopoldne najedenkrat v še silnejši, gorak jugozahod; od 12¹/₂ do 1¹/₂ uri razsajala je celo vibra, dež je šel močno; živo srebro padalo je v barometru kar naprej, ob 2. uri popoldne bilo je že na gori omenjenem minimumu 719.3 mm, dočim je stala temperatura ves dan visoko nad normalom. Proti večeru jelo se je bliskati in grmeti in potem lilo je curkoma celo noč tako. Drugi dan hotelo se je povrniti vreme v svoj stari tir — pihal je severovzhoden veter, — a vender ni moglo prenehati hudo deževje. Da se bliža že zima, naznanjal nam je 17. dopoldne sneg, naletavajoč celo uro prav pošteno; seveda je zginil takoj. Temperatura pa znižala se je tedaj in ponoči nato zelo; 18. zjutraj pala je huda slana, termometer kazal je gori označeni minimum; poldnevna temperatura razlikovala se je od one prejšnjega dne za 14.3°; ob enem potegnula je močna vzhodna sapa, ki se je spremenila proti večeru v še močnejšo severovzhodno. Brila je vso noč in še skoro do poludneva drugega dne. Več ga ni bilo sledu o lepšem, gorkejšem letnem času, zavlada je brezobzirno pozna jesen. Ves je bil torej neprijeten ravno kar pretekli mesec oktober, in da tudi brez potresa nismo ostali, zazibala se nam je pod nogami zemlja precej močno v noči od 8. na 9. pr. meseca.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 27. oktobra do 2. novembra kaže, da je bilo novorojencev 16 (=26‰), umrlih 10 (=16.12‰), mej njimi so umrli za vratice 1, za jetiko 2, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 1, za različnimi boleznimi 5. Mej umrlimi sta bila tujca 2 (=20‰), iz zavodov 3 (=33.3‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatico 17, za vratice 7 oseb.

— (Morilec svoje sestre.) Sedemletni Janez Kržišnik v Stranski vasi je iz očetovega revolverja ustrelil na svojo štiriletno sestro in jo zadell v prsa. Dete se je težko ranjeno pripeljalo v deželno bolnico.

— (Bela zastava) na poslopju sodišča v Krškem je plapolala te dni v znak, da ni bilo v sodnih ječah nobenega jetnika.

— (V bolnico usmiljenih bratov v Kandiji) je bilo meseca oktobra vzprejetih 47 bolnikov, ustevisi bolnike od meseca septembra je bilo v minolem mesecu v bolnici 73 bolnikov. Od teh se jih je odpustilo 37 ozdravelih in 7 skoro ozdravelih ter jeden neozdravljiv. Koncem oktobra je bilo v bolnici še 26 bolnikov.

— (Tujcev na Gorenjskem) je bilo minulo poletje prav obilo, največ seveda na divnem našem Bledu, kjer jih je bilo v vsej občini 1677. Za Bledom jih je bilo največ v Planini pri Jesenicah, namreč 275, v hiši za turiste ob bohinjskem jezeru 200, v Radovljici 128, v Bohinjski Bistrici 100, v Jesenicah 80, v Polici 64, v Kranjski Gori 54, v Belpetcu 38, na Savi 38, v Mojstrani 37, Podkorenem 28, v Begunjah 19, v Lescah 16 i. t. d. Izmed teh tujcev je bilo 432 inozemcev, nad teden dni pa se jih je mudilo v imenovanih krajih 986. Izlete v gorovje Triglava, Managarta i. t. d. je naredilo 295 tujcev.

— (Preskušnje za učiteljsko vsposobljenost) se začne v Mariboru še ta teden. Oglasilo se je 20 kandidatov in kandidatinj.

— (Silna povodenj) je bila minuli teden tudi v celjski okolici. Mestni park je bil popolnoma preplavljen. Voda je udrila v mestu in v okolici v kleti in napravila veliko škodo. Take povodnji že ni bilo nad 20 let. Zdaj so se vode že povsod oddtele.

— („Savinska podružnica slov. planinskega društva“) je napravila na Raduhi novo pot od Hude Ravni na Kladovje in do lovske koče gornjegrajske knezoškofijske graščine, od koče pa iztrebila pot na Loko in na Radušnika. Vsa stara

zaznamovanja na Raduhi je popravila in obnovila, na novo pa je zaznamovala pot od Hude Ravni do lovske koče in od tam naravnost na vrh Raduhe z rudiško barvo. Podružnica je rudiško zaznamovala tudi naslednja pota: 1.) Iz Mozirja v Loko, k Sv. Urbanu na Drobopolju in po vrhu v Nazarje dve uri hoda. 2.) Iz Bočne na Belovnika, mimo lovske koče na Višavnicu (Šanca sp. k.) na Menini Planini in mimo Pikla na Lipo, 4 in pol ure. — Blizo Belšaka, kjer je vhod v Robanov Kot in se vidi Ojstrica od vozne ceste, je podružnica postavila klop. Na novo je nabila na stebre 15 napisov. Za zgradbo nove koče na Okrešlju, ki je središče Savinskih planin, nabirajo se darovi.

— (Železnica po krški dolini.) Tehnična pripravljala dela za izdelovanje podrobnega načrta projektovane železnice po krški dolini na Koroskem so se dokončala minuli teden. Stroški teh pripravljalnih del znašajo okoli 20 000 gld.

— (Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) prejelo je poslednji čas raznih darov; tako so na Dunaju darovali: Gospa Marija dr. Primožičeva, prof. soproga 5 gld.; g. Jos. Stritar, c. kr. prof. 10 gld.; g. Franc Lastavec, vzgojevalec 5 gld.; g. dr. Karol Štrekelj, c. kr. vseučilišni docent 3 gld.; g. dr. Matija Murko, c. in kr. uradnik v ministertvu zvananjih zadev i. t. d. 3 gld.; g. Adolf Sluga, generalni inšpektor zav. družbe „Anker“ 3 gld.; g. Jakob Bratković, c. kr. prof. v pok. 3 gld.; gosp. dr. Janko Hočevan, not. kandidat 10 gld.; g. France Pečnik, magister c. kr. bolnice ss. Elizabetink 3 gld. Iz Kamnika je poslal tamošnji rodoljub g. dr. Karol Schmidinger, c. kr. notar 13 gld., katere so darovali: g. dr. Karol Schmidinger 10 gld.; g. Josip Močnik, lekarnar in župan 2 gld.; g. Martin Novak, c. kr. poštar 1 gld. G. Anton Turnšek, župan, posestnik i. t. d. v Marija Nazaretu v Savinski dolini je na potovanju v Prago po J. P. društvu podaril 5 gld. Iz Novegamesta je poslal g. Aleks. Sešek, pravnik na Dunaju 16 gld. 50 kr. Te so darovali: Vč. g. Anton Jarc, bogoslovec 1 gld.; Andrej Krajec, duh. pomočnik v Šmihelu 1 gld.; gospica Ana Mayr, opraviljica 50 kr.; g. A. Pavser ml., trgovec 1 gld.; g. K. Rosman, gostilničar 50 kr.; g. Val. Oblak st., trgovec 50 kr.; g. Rab. Dolenc, šol. vodja na Grmu 50 kr.; g. dr. J. Gerdešič, predsednik c. kr. okr. sodišču 3 gld.; g. dr. Karol Gestrin, c. kr. okr. sod. svetnik 1. gld.; g. Ivan Trdina, profesor v pok. 50 kr.; g. Ivan Tomažič, c. kr. poštni asistent 1. gld.; g. Jos. Poula, kapelnik 1 gld.; gospa Antonija Tuček, gostilničarka 50 kr.; vč. g. Fr. Povše, kanonik 1 gld.; g. Emil Razzoli, c. kr. sodn. pristav 1 gld.; g. Valentin Zavri, učitelj v Stopičah 50 kr.; vč. g. Anton Peterlin, župnik v Šmihelu 50 kr.; g. A. Oblak ml., trgovec 50 kr.; vč. g. Ladislav Hrovat, c. kr. profesor v pok. 1 gld. Naposled je daroval g. Emil Orožen, c. kr. notar v Trebnjem 5 gld. Iskrena bodi hvala vsem požrtovalnim darovalkam in darovalcem! Dalje darove sprejema vč. g. dr. Fr. Sedej, c. in kr. dvorni kaplan, ravnatelj v Avguštinju, Dunaj I. Avgustinerstrasse 7. — kot društveni blagajnik.

* (Senzacijelna pravda.) Pred porotnim sodiščem v Bourgesu se je predvčerajšnjim zvršila senzacijaelna pravda, za katere izid se je zanimala vsa Evropa, katere izid je pa tako presenetljiv, da bi zanemarili svojo časnikarsko dolžnost, ko bi o tej dogobi molčali. Na zatoženi klopi je sedel marki Nayve. Mož, potomec slavne rodovine, se je svoj čas oženil s hčerjo nekega milijonarja. Bil je siromak in potreben denarja, milijonarka je bila željna plemške krone, pa se je morala zadovoljiti s siromakšnim plemičem, ker je že kot šestnajstletno dekle imela ljubavno zvezo z nekim vrtnarjem, katere zveza je imela vidne posledice. Marki Nayve je živel dolgo let prav srečno s svojo ženo in tudi nje nezakonskega sina je ljubil po potrditvi prič prav tako, kakor svoja lastna sina. Lani je marki s tem nezakonskim fantom potoval po Italiji. Pri Sorrentu je fant padel raz neko pečino in se ubil. Nastal je sum, da je marki fanta pahnil sam v prepad in ta sum je potrjevala okolnost, da marki cele dogodbe ni naznanil italijanski policiji, nego po nesreči potoval koj domov in šele tam naznanil, da je njegove žene nezakonski sin v Sorrentu ponesrečil. Pred nekaj meseci pa je došla sodišču ovadba, da je marki sam umoril sina svoje žene, da bi ta od svoje matere nič ne podedoval. Markija je ovadila njegova lastna žena in vsled tega ga je sodišče takoj aretovalo in postavilo pred porotnike. To je suhi fakt, okoli katerega se je sukala obravnava. Marki je slovesno zatrjeval, da je povsem nedolžen pri očitnem mu zločinu, da je sin njegove žene ponesrečil, da je on dečka ljubil kakor lastna sina in tudi ni bilo povoda bati se radi dedščine. Zaječno je trdil, da je ovadba in obdolžitve le spletkamoža, katerega je bil vzel v svojo hišo kot vzgojitelja, katoliškega duhovnika in bivšega gojenca jezuitskega samostana v Inomostu. Ta človek, Rosselot po imenu, je bil zaslišan kot priča. Pod prisego je zatrjeval, da je marki demoraliziran človek, ki je svojo ženo in otroke pretepal brez usmiljenja, otrokom celo dajal čitati pornografične liste, sploh da je človek, o katerem je lahko verjeti, da je ubil sina svoje žene. Marki je na to odgovoril: Rosselot, katoliški duhovnik in bivši gojenec jezuitov, je pruski vohun. Pri vsaki priliki je žalil francoski narod. Prišel je v hišo z namenom, na-

praviti mej ženo in možem tak razpor, da bi se razšla, da bi potem bogato ženo vladal in se polastil njenega denarja. Razne priče so pod prisego potrdile, da je skoro vse neresnično, kar je pod prisego izpovedal Rosselot. Klerikalni pristaš, inženier Chardon, je potrdil, da je Rosselot človek jako slabega značaja in je skušal od nekega majorja poizvedeti vojaške tajnosti, da je torej vohun. Najsenzacionalnejša je bila izpoved markijevih sinov. Ta dva sta povedala, da sta pri preiskavi govorila neresnico, da sta hotela s tem očetu pomoči, ker ju je tako naučil Rosselot. Povedala sta, da je bil oče dober in prijazen, da ju je le redkokdaj kaznoval, dočim ju je prav Rosselot največ pretepal; povedala sta tudi, da je Rosselot si pridobil popolno oblast nad materjo, da se je z njo zapiral v sobo, da jo je pred ljudmi zasramoval in jo celo prisilil, da mu je jedenkrat dala blagajnične ključe. Markijeva žena je izpovedala proti svojemu možu pa priznala, da je prisegla, zamolčati ime tistega, kateri jej je ovadbo narekoval. Vsa obravnava je, zaslišanih je bilo več sto prič, je dokazala, da je Rosselot prav zvičajno ravnal, ko je nahujskal markijevu ženo zoper moža, da bi tega spravil v nesrečo in dobil markizin denar. Sodišče je markija soglasno oprostilo. Radovedni smo, kaj bo z gospodom Rosselotom, ki je sam živ dokaz, da tudi najstrožja verska vzgoja ne more preprečiti, da bi kdo ne bil tak obešenjak, da ni vreden, da božje solnce nanj sije.

* (Svet napreduje.) Američansko vojno ministertvo si pridobi naposled še velikih zaslug za človeški napredek, česar sicer o vojnih ministertvih ni mogoče trditi. Doseglo je, da bo odslej vsak vojak nosil svojo hrano v telovnikovem žepu. Ko so japonski junaki rogovili po Kitajskem, niso nikdar stradali. Vsak je imel soboj zvežen v njem pa po američansko pripravljene hrane za več tednov. Če je hotel piti čaj, vrgel je neko pilulo v vročo vodo in čaj je bil gotov. Mesnih ječil je nosil s soboj na izbiro. Ako je želel pečenke — imel jo je; dotični kos je bil velik kakor kaka smodka, narejen pa je bil iz pol kile mesa. Tudi raznovrstnih prikuh je bilo na izbiro, celo konjaka niso vojaki pogrešali. Vsa ta hrana je na američanski način stisnjena in pripravljena, in japonski vojaki so ravno dušno uživali pečenko, v tem ko so Kitajce spravljali na oni svet.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda je včeraj izročil gosp. prvomestnik kupčijski komori, veletržec Ivan Perdan 100 gld. ter postal njen pokrovitelj. Vrlenu domoljuba ročljuba bodi ob tem domoljubnem činu prirčna zahvala.

Brzjavke.

Dunaj 7. novembra. V jutrišnji seji poslanske zbornice pride nepotrđitev dra. Luegerja na razgovor. Nemški nacionalci bodo interpelirali, a le če jim Badeni obljubi, da na interpelacijo takoj odgovori in pripusti debato. Če se bo Badeni temu ustavljal, bodo nacionalci stavili nujen predlog glede te afere. Razprava utegne biti viharina. Klerikalci konservativnega kluba so določili dr. Ebenhocha, da poseže v debato, sploh pa so vsled nepotrđitve dra. Luegerja postali nekam klaverni.

Dunaj 7. novembra. Vsi protisemitski člani občinskega sveta so dali častno besedo, da bodo pri novi volitvi župana glasovali za dra. Luegerja. Vlada pričakuje, da bo dr. Lueger, izvoljen drugič, resigniral, ker ga vlada nikakor neče potrditi, a ko bi se to ne zgodilo in bi bil dr. Lueger voljen tudi tretjič, bi vlada razpustila občinski svet.

Dunaj 7. novembra. Zaradi nepotrđitve dra. Luegerja je mej prebivalstvom nastala nepopisna razburjenost. Badeni je danes najnepopularnejši človek na Dunaju. Bati se je na dan zopetne izvolitve dra. Luegerja burnih demonstracij. Značilno je, da je iz okraja Hernals došlo danes policiji pet ovadb zaradi žaljenja Velečanstva, katero se je storilo v pogovoru o nepotrđitvi dr. Luegerja.

Dunaj 7. novembra. Poslanske zbornice upravni odsek je danes dognal posvetovanja o načrtu zakona glede domovinske pravice. Načrt pride v kratkem v zbornico.

Praga 7. novembra. Včeraj so dobili preiskovalni sodniki naročilo, ustaviti vse politične preiskave in evetualno zaprte obdolžence izpustiti. To se je zgodilo zvečer; mej izpuščenci je tudi „anarhist“ Kalina.

Poslano*)

Dne 6. avgusta letos izročila sem č. g. župniku M. Malenšku pri sv. Petru v Ljubljani v korist družbi sv. Cirila in Metoda v krogu svojih znancev in prijateljev nabrani znesek 14 gld. 50 kr. in jeden dobiček, vreden 80 kr., s prošnjo, da se ta znesek, kakor običajno, v slovenskih listih javno kvitira. Ker se to do danes ni zgodilo in mi je na tem ležeče, da darovalci zvedo, kako se je porabil nabrani denar, primorana sem, opozoriti č. g. župnika Malenška, še enkrat na svojo prošnjo z opravičeno željo, da prejem izročnega mu denarja z imeni darovalcev vred čim prej v slovenskih listih objavi.

V Ljubljani dne 7. novembra 1895.

(1446) Marija Levec.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Umrli so v Ljubljani:

4. novembra: Marija Pušnar, sirota, 40 dni, Reber št. 6.
5. novembra: Meta Merčun, gostija, 74 let, Strelške ulice št. 3. — Karol Bartel, jermenarjev sin, 14 mesecev, Sv. Petra cesta št. 91. — Ivana Mestek, delavčeva hči, 5 mesecev, Tržniška cesta št. 26. — Matevž Blajc, delavec, 70 let, Florijanske ulice št. 42.
6. novembra: Rozalija Semrat, paznikova hči, 16 mesecev, Hrenove ulice št. 16.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
6.	9. zvečer	742.5	11.4° C	moč. zah.	oblačno	
7.	7. zjutraj	742.7	12.2° C	moč. zszh.	oblačno	0.0
"	2. popol.	742.6	14.0° C	pr. m. zah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 10.6, za 4.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 6. novembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198	—	"
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	130	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	75	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202	—	"
Ljubljanske srečke.	23	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	170	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	553	—	"
Papirnat rubelj	1	28 1/2	"

Zahvala.

Za tako mnogobrojne izraze sočutja o smrti moje ljubljene, nepozabne sestre, gospe

Roze grofinje Manin

izrekam vsem prijateljem in znancem svojo najiskrenejšo zahvalo.

Sv. maša zadušnica po ranjki se bode opravila v soboto dné 9. t. m. ob 8. uri v stolni cerkvi sv. Nikolaja in v ponedeljek 11. t. m. ob 7. uri pri o. o. Frančiškanih.

Ljubljana, dné 6. novembra 1895.

(1441) Albina Blasnik.

Glavne zaloge

pristno ruskih peterburških gumijevih galoš in čevljev za sneg

pri (1885-4)

J. S. Benediktu v Ljubljani.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Anzees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Koberje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Gurk, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. večer osebni vlak v Koberje, Novo mesto.
Razn. tega ob odhajih in prihajih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljane (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipškega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Anzees, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 30 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipškega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genevo, Gurka, Bregence, Inomosta, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabel, Trbiša.
Ob 3. uri 35 min. popoldne osebni vlak v Koberje, Novo mesto.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. večer osebni vlak v Koberje, Novo mesto.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 5 min. popoldne " " " " " "
Ob 6. uri 50 min. večer " " " " " "

Prihod v Ljubljane (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne " " " " " "
Ob 6. uri 30 min. večer " " " " " "

(5-257)

J. Klauer-jev

kemično-čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživajoč, če se kdo neugodno, slabo in neveselno počuti, pospešuje prebavljenje in se priporoča kot vsakdanja dijetetična pijača.

Zajamčeno čisti izvleček je in se ne sme primerjati z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno upliva ter vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1370-5)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

Podobar

ki je zmožen po modelih iz lesa izdelovati podobe, se takoj vzprejme pri Alojziju Progar-ju, akad. podobarju v Celovcu, Koroško. (1434-2)

Deček

(1440-1)

14 1/2 let star, želi vstopiti v prodajalnico kot učenec, najrajši izven Ljubljane. Dopršil je I. gimn. razred in se je že skoraj jedno leto v prodajalnici učil. — Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Vinska klet

(1437-2)

se takoj dá v najem na Glincah št. 8.

Vzprejemem

solicitatorja

z lepo pisavo in s spričevalom, da je v jednaki lastnosti že služboval.

V Ljubljani, dné 3. novembra 1895.

Ivan Plantan

(1433-3)

c. kr. notar.

Kranjska vinarna v Ljubljani

Slonove ulice št. 52

priporoča izvrstno

Bavarsko pivo

iz občaslovec pivovarne „Kundl“ (ustanovljene leta 1658)

vrček po 13 kr.,

dolenjski mošt

občeznana dr. škodl-ova zadržina, liter po

48 kr.,

fin sladak Prosekar

liter po 48 kr.,

kakor tudi dobrega Istrijskega po 28 kr., Tirolesa po 36 kr. liter itd. (1413-3)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živilih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (820-44)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Licitacija.

Vsled podiranja deželne hiše v Gospodskih ulicah prodalo se bode

staro stavbinsko gradivo

kakor:

lomljen in rezan kamen, razna opeka, les, vrata in okna, strešni žlebovi, železje, strelovodi, kloseti itd. Kdor želi kaj kupiti, udeleži naj se dražbe, ki se bode vršila na mestu samem

dné 9. novembra t. l. ob 9. uri dopoldne.

Natančnejša pojasnila se izvedó v stavbinski pisarni v deželni hiši (Landhaus).

Od kranjskega deželnega odbora

(1438-2)

v Ljubljani, 5. novembra 1895.

Štev. 1431.

Natečaj.

(1428-2)

S početkom meseca decembra t. l. vzprejme se v službo

občinski redar

z letno plačo 360 gld., prostim stanovanjem v občinski hiši in službeno uniformo.

Prosilci, kateri so zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, vložé naj prošnje z dokazi sposobnosti pri podpisnem županstvu do 25. t. m.

Dosluzeni vojaki in žandarmi, kateri so se z enakimi posli že pečali, imajo prednost.

Županstvo Postojina, dné 1. novembra 1895.

Župan: Vičič Miroslav l. r.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 30.316.

Razglas

(1818-3)

mladeničem, ki stopajo v vojaško dôbo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabôra, ki bode 1896. leta, naznanja mestni magistrat ljubljanski sledeče:

1.) Vsi tu prebivajoči mladeniči, ki so bili rojeni 1873., 1874. in 1875. leta, se morajo zglasti v zapisanje

tekem meseca novembra letos

v ekspeditu mestnega magistrata.

2.) Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je s seboj prinesli dokazila o starosti in pristojnosti.

3.) Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasti stariši, varuhi ali pooblaščenci.

4.) Oni, ki si mislijo izprositi kako v §§. 31., 32., 33. in 34. voj. zakona navedenih ugodnostij, imajo ali v mesecih januarju ali februarju 1896. leta podpisnemu uradu, ali pa na dan glavnega nabôra nabôrni komisiji izročiti z listinami podprte prošnje.

5.) Oni, ki želé, da se jim dovoli stava izven domačega stavnega okraja, morajo ob priliki zglastitve izročiti kolekovane in z listinami opremljene prošnje. V takem slučaju je moč istočasno zglasti in dokazati tudi pravico do kake v §§. 31., 32., 33. in 34. voj. zakona omenjenih ugodnostij.

6.) Zglasti se morajo tudi sinovi vojaških oseb, bivajočih v dejanski službi, in pa oni, ki so nameščeni pri upravi vojstva (mornarice) in so še stavodolžni.

7.) Kdor zanemari dolžnost zglastitve in sploh iz vojnega zakona izvirajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni vedel za ta poziv ali pa za dolžnosti, izvirajoče iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti predpisano zglastitve, čeravno mu te ni branila nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se prestopka po §. 35. vojnega zakona in zapade globi od 5 do 100 gld., eventualno zaporu od 1 do 20 dni.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

3. dan oktobra 1895.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.